

ยุทธศาสตร์การคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง พ.ศ.2560 - 2564

วิสัยทัศน์ : คนไร้ที่พึ่งได้รับการคุ้มครองและเข้าถึงสิทธิ เพื่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าประสงค์ : 1. การพัฒนาขีดความสามารถและศักยภาพของระบบการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง
2. การป้องกันกลุ่มเสี่ยงที่จะตกเป็นคนไร้ที่พึ่ง

พันธกิจ : 1. การจัดบริการและสวัสดิการสังคมเพื่อการคุ้มครองดูแลคนไร้ที่พึ่ง (Protection)
2. การทำงานเชิงรุกกับครอบครัวและชุมชนเพื่อป้องกันการเป็นคนไร้ที่พึ่ง (Prevention)
3. การพัฒนาศักยภาพและเสริมพลังบุคลากร เจ้าหน้าที่ในการให้บริการ (Professional)
4. การส่งเสริมหน่วยงานองค์กรเครือข่ายในการร่วมดูแลและจัดสวัสดิการสำหรับคนไร้ที่พึ่ง (Partnership)

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่	ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ 1	การพัฒนาระบบการทำงานและคุณภาพการให้บริการเพื่อส่งเสริมการเข้าถึงสิทธิของคนไร้ที่พึ่ง	1.1 การขับเคลื่อนการทำงานในระดับจังหวัด 1.2 การพัฒนามาตรฐาน และจัดทำคู่มือการดำเนินงานชี้แจงรายละเอียดในทุกชั้นตอนของแต่ละกระบวนการตามบทบาทภารกิจของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน 1.3 ส่งเสริมองค์ความรู้เรื่องการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสมของผู้รับบริการให้แก่บุคลากร ประชาชนทั่วไป และกลุ่มเสี่ยง 1.4 พัฒนาทักษะให้ผู้ให้บริการเพื่อคืนสู่สังคม
ยุทธศาสตร์ที่ 2	การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจแก่สังคมและชุมชนในการดูแลและอยู่ร่วมกันกับคนไร้ที่พึ่ง	2.1 การส่งเสริมทัศนคติ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการ ดูแลและอยู่ร่วมกันกับคนไร้ที่พึ่ง 2.2 การสื่อสารต่อสังคมเพื่อสร้างความเข้าใจและการอยู่ ร่วมกับคนไร้ที่พึ่ง 2.3 การสร้างการมีส่วนร่วมของสังคมในการคุ้มครองดูแลคนไร้ที่พึ่ง (เช่น องค์กร ศาสนา มูลนิธิ หน่วยงาน เป็นต้น)
ยุทธศาสตร์ที่ 3	การสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐและภาคีเครือข่ายในการคุ้มครองดูแลคนไร้ที่พึ่ง	3.1 เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในกระบวนการทำงานด้านการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่งระหว่างหน่วยงาน 3.2 พัฒนาความร่วมมือในการทำงานระหว่างหน่วยงานในกระบวนการทำงานหน่วยงานในกระบวนการทำงานด้านการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง 3.3 ส่งเสริมกองทุนเพื่อการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง 3.4 สนับสนุนการตั้งเครือข่ายในการดูแลคนไร้ที่พึ่ง (โดยต้องร่วมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายในการดูแลคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง 3.5 สนับสนุนให้เกิดการจ้างงานและการมีงานทำของคนไร้ที่พึ่ง (ส่งเสริม CSR/SE)
ยุทธศาสตร์ที่ 4	การพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างพลังบุคลากร เจ้าหน้าที่ในการให้บริการ	4.1 พัฒนาทักษะ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานให้กับบุคลากรของหน่วยงาน 4.2 ส่งเสริมสิทธิประโยชน์ สวัสดิการให้กับบุคลากร (ประกันชีวิต,สวัสดิการ)

แผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕

- พ.ร.บ. การคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง
- วิสัยทัศน์
- เป้าประสงค์

- คุ้มครองให้คนไร้ที่พึ่งสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุขมีปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต และมีสภาพร่างกายและจิตใจ เช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป
- คนไร้ที่พึ่งได้รับการคุ้มครองและเข้าถึงสิทธิ เพื่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- ๑. พัฒนาขีดความสามารถและศักยภาพของระบบคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง
- ๒. การป้องกันกลุ่มเสี่ยงที่จะตกเป็นคนไร้ที่พึ่ง

พันธกิจ

- การจัดบริการและสวัสดิการสังคมเพื่อการคุ้มครองดูแลคนไร้ที่พึ่ง
- การส่งเสริมหน่วยงานองค์กรเครือข่ายในการร่วมดูแลและจัดสวัสดิการสำหรับคนไร้ที่พึ่ง
- การพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างบุคลากรเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ
- การทำงานเชิงรุกกับครอบครัวและชุมชนเพื่อป้องกันการเป็นคนไร้ที่พึ่ง

ยุทธศาสตร์

- การพัฒนาระบบการทำงานและคุณภาพการให้บริการเพื่อส่งเสริมการเข้าถึงสิทธิของคนไร้ที่พึ่ง
- การเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจแก่สังคมและชุมชนในการดูแลและอยู่ร่วมกับคนไร้ที่พึ่ง
- การสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐและภาคีเครือข่ายในการคุ้มครองดูแลคนไร้ที่พึ่ง
- การพัฒนาศักยภาพเสริมพลังบุคลากรเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ
- การป้องกันและเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงมิให้ตกเป็นคนไร้ที่พึ่ง

กลยุทธ์

- ขับเคลื่อนคณะทำงานในระดับจังหวัด
- พัฒนามาตรฐานและจัดทำคู่มือการดำเนินงาน
- ส่งเสริมการเข้าถึงสิทธิในสิทธิกลุ่มเป้าหมาย
- พัฒนาศักยภาพผู้ให้บริการเพื่อคืนสู่สังคม
- ส่งเสริมทัศนคติ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการดูแลคนไร้ที่พึ่ง
- สื่อสารต่อสังคมเพื่อสร้างความเข้าใจและการอยู่ร่วมกับคนไร้ที่พึ่ง
- สร้างการมีส่วนร่วมของสังคมในการคุ้มครอง
- เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในกระบวนการทำงานด้วยการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่งระหว่างหน่วยงาน
- พัฒนาความร่วมมือในการทำงานระหว่างหน่วยงาน
- สนับสนุนจัดตั้งเครือข่ายในการดูแลคนไร้ที่พึ่ง
- สนับสนุนให้เกิดการจ้างงานและมีงานทำของคนไร้ที่พึ่ง
- พัฒนาศักยภาพ ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติให้กับบุคลากรของหน่วยงาน
- ส่งเสริมสิทธิประโยชน์สวัสดิการให้กับบุคลากร
- พัฒนาระบบเฝ้าระวังสถานการณ์เสี่ยง
- สร้างภูมิคุ้มกันให้แก่กลุ่มเสี่ยงไร้ที่พึ่งตนเองได้
- พัฒนาความร่วมมือของเครือข่ายอาสาสมัครเฝ้าระวังดูแลกลุ่มเสี่ยงไม่ให้ตกเป็นคนไร้ที่พึ่ง